

højtærede Finansminister, at ogsaa Landmændene i stor Udstrækning besøger Restaurationer; man kan altsaa ikke efter Finansministerens Opfattelse sige, at det er en Skat, der særlig falder paa Byerne, han gjorde sig i hvert Fald al mulig Umage for at forklare os, at Landmændene i stor Udstrækning søger Restaurationer, og de vil naturligvis med særlig Glæde, hver Gang de har betalt denne Skat, sige: Det var vores Finansminister, der gennemførte den. Det bliver maaske forholdsvis velvilligt, men Bybefolkningen er jo ikke lige saa glad ved ham som Venstre, og den nævner sikkert ogsaa Navnet, men det bliver nok paa en anden Maade (Finansministeren nikker), og deri er altsaa den højtærede Finansminister ganske enig med mig.

Som sagt, noget godt kan der ikke siges om dette Lovforslag, og ondt har jeg ikke Lyst at sige mere af i saa sen en Aften-time. Jeg skal derfor slutte med at henstille til det eventuelle Udvalg at gøre alt muligt for, at dette Lovforslag aldrig nogen Sinde mere ser Lyset, aldrig mere kommer tilbage til denne Sal.

Korsgaard: Af de tre Lovforslag, som er til Behandling her, er det ene en gammel Bekendt, nemlig Lovforslaget, der vedrører Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger. Den Skat, man har antaget vilde komme ind, hvis den oprindelige Lov blev fornyet, er i Finanslovsforslaget beregnet til 3,6 Mill. Kr. Ved det nye Forslag venter man, at dette Beløb skal blive forhøjet til 6 Mill. Kr., det vil altsaa sige, at der beregnes en Merindtægt paa 2,4 Mill. Kr., og der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at Staten kan have Brug for disse Penge. Om dette nu imidlertid just er den rette Vej at gaa, naar man skal skaffe Penge, det er en tvivlsom Ting. Der er ingen Tvivl om, at Teaterforestillinger kan være af afgjort kulturel Værdi, og det er sikkert ikke heldigt at gøre Adgangen til saadanne Forestillinger dyrere ved kunstig Beskatning. Imidlertid har Afgiften i den Udstrækning, hvori den nu foreslaas, allerede virket i nogen Tid, og det synes dog, at Skatten ikke har bevirket, at de forskellige Virksomheder af den Art, som kommer ind under Loven, ikke har kunnet faa en meget betydelig Tilskuerkreds, og saa længe det er saaledes, synes jeg ikke, man kan rejse afgørende Indvendinger imod at gaa til denne høje Beskatning. Jeg nærer imidlertid nogen Tvivl om, hvorvidt den Fremtid, vi gaar i Møde, ikke vil blive af en saadan Art, at disse Virksomheder i ret

stor Grad vil faa Vanskeligheder at kæmpe imod, og jeg er da noget i Tvivl om, hvorvidt det til den Tid vil være muligt at opretholde disse meget høje Afgifter. Men indtil videre kan mit Parti altsaa gaa med til at støtte Lovforslaget.

De to andre Lovforslag er helt nye. De vedrører dels Afgift paa Chokolade- og Sukkervarer og dels Restaurationsafgiften. Det førstnævnte af disse Lovforslag er beregnet at ville give en Indtægt af 10 Mill. Kr. For saa vidt der med Hensyn til Chokolade- og Sukkervarer tænkes paa et rent Luksusforbrug, er der i mit Parti afgjort Sympati for, at man benytter denne Skattekilde, idet der, som det ogsaa er nævnt af de to ærede foregaaende Talere (Jensen [Klejs] og Wilmann) ikke er nogen Tvivl om, at Statens Kasse fattes Penge. Der vil imidlertid altid komme et Punkt, hvor det bliver svært at afgøre, om en Ting er Luksus eller ikke er Luksus. Man kan blot nævne en Artikel som Kaffe. Der er ingen Tvivl om, at man i sin Tid har regnet Kaffe som Luksus, medens man sikkert ikke gør det mere i ret mange Kredse. Som dagligt Nydelsesmiddel kan man vel imidlertid nok sige, at almindelig Kogechokolade for mange Mennesker spiller samme Rolle som Kaffe. Om Chokolade saaledes rettelig kan regnes som Luksus, anser jeg derfor for tvivlsomt. Paa den anden Side bestemmes det i Lovforslaget, som det foreligger, at Kakao ikke skal beskattes. Det vil følgelig sige, at man ikke har villet regne Kakao som Luksus. Nu synes jeg imidlertid, det er tvivlsomt, om man med Rette kan sige, at Kakao ikke er Luksus, men at Kogechokolade er det. Jeg kunde derfor tænke mig, at der kunde være Grund til at overveje, om man ikke burde optage Kakao ogsaa og ved Hjælp af de Penge, man derved faar ind, opnaa, at man kunde nedsætte Skatten paa Kogechokolade. Jeg har af Fagmænd ladet mig fortælle, at det ingenlunde volder store tekniske Vanskeligheder at afgøre, hvad der er Kogechokolade, og hvad der rettelig hører hjemme under Begrabet Spisechokolade. Dette Spørgsmaal haaber jeg kan blive Genstand for en nærmere Overvejelse i Udvalget, idet jeg for øvrigt mener, at det — hvis ellers Forbruget er saa stort, som man forventer — bør tilstræbes, at Skatten kan give saa nogenlunde det Beløb, man har regnet med.

Af det ærede Medlem Hr. Wilmann, som til Trods for, at han ser mørkt paa Lovforslagene, dog synes at være i en ganske god Stemning, blev det jo bemærket, at